

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: N.W. van Diemen de Jel
Titel: S.O.S.
Druk: 1
151 blz.

G. K. C. O. t. d. t. f 1.25. Tegen den zin van zijn vrouw had de heer Stoldijk, een Nederlander, die in Boulogne een bloeiende handelszaak dreef, zijn zoon verlof gegeven een studiereis naar Amerika te maken. De vermaningen van zijn Godvreezende moeder niet achtend, begaf hij zich te New-Orleans in slecht gezelschap aan wal en kwam in een speelhol terecht, waar men hem in zijn dronkenschap alles afhandig maakte, waarna hij, buiten geworpen, door een auto werd aangereden. In bewusteloozen toestand en zwaar gewond naar een hospitaal gebracht, werd hij bovendien door de gele koorts aangetast. Na vele weken van spanning mochten de ouders vernemen, dat er beterschap ingetreden was en dat zij eerlang hun zoon terug verwachten konden. Niet ver van de kust geraakte evenwel het schip in brand; door middel van het radio-toestel, waarmede de heer Stoldijk zijn zoon wilde verrassen, ving hij het noodsein op: "S. O. S. Mont-Orné in brand". Boven verwachting ont kwam de zoon het gevaar. De ingrijpende gebeurtenissen werden het middel, om vader en zoon tot bekeering te brengen. Dit boek heeft groote deugden en groote gebreken. Wat het laatste betreft, daarover zie men de inleidende beschouwingen van deze Boekbeoordeling, onder het hoofdje: "De kinderen proeven het toch niet " 't Betreft de waarlijk ergerlijke onwaarschijnlijkheden, die in dit verhaal gevonden worden: de schrijver heeft het verloop van zijn verhaal wel goed voor de oogen gehad, maar hij heeft de uitwerking in finesses veel te weinig ingedacht. De grootste deugd van dit boek is de ernstige toon, die wordt gehoord. In Charles' moeder zien we, hoe het rusten in God vrede geeft. Daartegenover staat duidelijk de armoede van den mensch, die in nood en dood toevlucht mist. Dat de Goddelijke genade alleen behoudt, komt verdienstelijk naar voren. Hiertegenover staat, dat de karakterteekening van Charles in religieus opzicht slordig is. Van het zielkundig proces der bekeering van de zonde af en naar God heen vernemen we stellig te weinig, evenzeer als van de "vruchten der dankbaarheid". Wat de conceptie aangaat, mag nog gewezen worden op de aaneenschakeling van ongevallen, die oplossing brengen; op onderscheidene kleine onjuistheden als b.v. een stoomboot die met sneltreinvaart den riviermond binnenloopt (een matig boemeltreingangetje van 30 K.M. is voor een zeeschip al een heele praestatie; een sneltrein "maakt" zeker 90!), alsmede op het gevoel van onbevredigdheid, gewekt door het feit, dat we van den trouwen kok en den stuurman niets meer hooren. De uitvoering, vooral de omslag, is onberispelijk. De stijl heeft een zekere vlotheid, die tot aanbeveling strekt. We verwachten trouwens van den auteur niet anders. Maar voor kinderen van de Zondagsschool is dit boekje niet bestemd: het titelblad geeft aan: "voor jongelieden van 15 jaar en hooger." 't Milieu, waarin de dramatis personae leven, stijl en woordkeus, alsmede het gebruik van vele vreemde woorden maken dat dan ook duidelijk. Voor de leerlingen onzer vervol klassen kan het dienst doen. Voor hen kan het zeker tot een zegen wezen!

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1927
